

[Stensballe.]

alle Sider, lige fra de første Forhandlinger i Plenarmøderne, viste sig afgjort Villie til at gaa ind i et sagligt Arbejde, for at man kunde naa frem til et for saavel Staten som Tjenestemændene sagligt forsvarligt Forslag, der saa vidt muligt gjorde Ret og Skel til begge Sider. Jeg tør godt udtale her, at havde ikke Formanden og ikke mindst tillige Organisationsrepræsentanterne og de politiske Partiernes Repræsentanter haardnakket bestræbt sig for at faa tilvejebragt en Overenskomst og søgt at faa Tjenestemandslovgivningen løftet ud af Partipolitikken, hvortil den desværre har været henvist alt for længe, vilde der neppe nu være kommet til at foreligge paa dette høje Tings Bord et baade for Staten i adskillige Henseender og for Tjenestemændene ikke mindst i Henseende til Avancementer og Placeringer saa fordelagtigt Forslag som det, vi her behandler.

For hele første Dels og tredje Dels Vedkommende, det vil sige navnlig for de almindelige organisatoriske Bestemmelser Vedkommende og de særlige Ydelsers Vedkommende, forløb Forhandlingerne paa en rolig og saglig Maade, men saa snart Spørgsmaal af lønningsmæssig Karakter kom frem, meldte ogsaa Vanskelighederne sig. Dette er Offentligheden velbekendt, thi desværre kunde Kommissionen ikke faa Lov til at arbejde i Fred. Stadig kunde man læse i Dagspressen Meddelelser om, hvad der foregik i Kommissionen, og hvorledes specielt en enkelt Organisation desværre optraadte urovækkende i og udenfor Kommissionen. Men først en Maanedes Tid efter, at Arbejdet paa ny var kommet i Gang efter Ferien i Fjor, naaedes det Grundlag — og det var udarbejdet ret detaillert —, hvorpaa det nu til Vedtagelse foreliggende Forslag blev bygget op. Men desværre, saaledes som det ogsaa er Medlemmerne bekendt fra Dagspressen og formentlig tillige fra Referater i Partimøderne, kunde den ene af de store Tjenestemandsorganisationers Repræsentanter ikke tiltræde Grundlaget paa dette Tidspunkt, først et Par Maaneder senere naaedes der ogsaa Tilslutning derfra. Dette voldte nogen Forstyrrelse i selve Kommissionens Arbejde, men heldigvis lykkedes det tilsidst at opnaa en Overenskomst.

Men gik saaledes end paa det Tidspunkt den ene Organisation helt ud af Forhandlingerne, idet den satte sig selv udenfor, havde vi paa den anden Side i Kommissionen faaet et saa meget sikrere Grundlag for et Forslag, som Finansministeren lod os vide — i alt Fald min Partifælle og mig, og jeg

maa formene, at en tilsvarende Meddelelse blev givet til andre Partiernes Repræsentanter —, at han gerne saa en Overenskomst og vilde føle sig bundet af den ved det Lovforslag, han skulde fremsætte. Der kunde nok komme mindre Ændringsforslag, men ikke af principiel Natur, og jeg maa erkende, at i det Lovforslag, den højtærede Finansminister fremsatte i Folketinget, har han holdt sit Ord, ligesom mit Parti og de andre Partier ved Afstemningen i Folketinget har holdt det af deres Repræsentanter i Kommissionen givne Ord.

Jeg maa derfor sige, at jeg forstaaer ikke, at det Ændringsforslag til Overvejelse, som Ministeren omtalte, ogsaa er kommet frem. Thi Forholdet er det, at vi maatte søge, hvis vi skulde naa noget i det hele taget, at forme et Forslag, som ikke alene kunde vinde de politiske Partiernes Tilslutning i Kommissionen, men som ogsaa kunde vinde Organisationernes Tilslutning, og jeg tror nok at turde sige — det fremgaar ogsaa af de Forhandlinger, der har været ført —, at det vilde have været vanskeligt, for ikke at sige umuligt at opnaa Tilslutning fra den Organisation, der rantes haardest af det Ændringsforslag, som man ikke turde stille i Folketinget, men som man fremsatte til Overvejelse, hvis vi havde søgt at tilrettelægge et Grundlag indeholdende dette. Derfor forstaaer jeg ikke, at man har rejst Spørgsmaalet, og jeg forstaaer endnu mindre, at den højtærede Minister har fremført det her i Dag. Thi det vilde den Gang have bevirket, at vort Arbejde ikke var blevet fremmet, og jeg tror ikke, der var Mulighed for at naa frem med Arbejdet paa noget andet Grundlag end det, som det nuværende Lovforslag er bygget paa.

Dette Forslag blev fremsat i Kommissionen i August-September Maaned, og saa vidt jeg erindrer — for mit eget og min Partifælles Vedkommende tør jeg sige det —, var der til de Forslag ikke stillet noget som helst Ændringsforslag angaaende de enkelte Klasser. Vi sagde om det Forslag, der blev fremsat den Gang, at vi kunde være med til at arbejde videre paa det. Det Beløb, som det straks rummede, kunde vi ikke gaa med til, men vi var villige til at gaa ind i Forhandlinger paa det opstillede Grundlag, naar vi kunde faa Beløbenes Størrelse bragt ned ved, om jeg saa maa sige, at skære paa langs. Fra vor Side er der intet Ændringsforslag stillet angaaende nogen Lønklasse og i det hele taget ikke stillet Ændringsforslag paa tværs ind gennem Klasseopbygningen, hverken opefter eller nedefter. Hvad vi derimod har gjort, er at tiltræde forskellige